

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

16. ROČNÍK - ŘÍJEN 2018 - ČÍSLO 175

FARNÍČEK

**MŠI SVATOU NA STAŘÍČKOVĚ POUTI
CELEBROVAL ŘEDITEL DISU
P. JAN BLAHA, SDB**

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku

vstupujeme do měsíce října, v němž se naše oči opět obracejí, podobně jako v měsíci květnu, k Panně Marii, tentokrát však ve spojení s růžencem, který se v průběhu století stal téměř atributem zbožnosti západních křesťanů, atributem některými považovaným za bezmála nutnou podmínku spásy, jinými přesto (nebo možná právě proto) odmítaným nebo opomíjeným. Může nás napadnout otázka, k čemu je takový měsíc vlastně dobrý. Ti, kdo užívají růžence jako průvodce svým duchovním životem, zřejmě nepotřebují připomínat jeho důležitost, a ti, jejichž srdce k růženci nepřilnulo, se asi během října nezmění.

Bez ohledu na to je ale jisté, že měsíc říjen zaměřený na modlitbu růžence má svůj hluboký význam. To proto, že není jen nějakou krátkodobou růžencovou reklamní kampaní, jak ho možná někteří lidé povrchně vnímají. Nejde totiž jen o růženec jako takový. **Jsme zváni k rozjímání o tajemstvích života našeho Pána Ježíše Krista** tak, jak jsou řazena za sebou v jednotlivých desátcích. **Jsme zváni, abychom je procházeli spolu s Pannou Marií**, která vždy byla těmto tajemstvím nablízku, která do nich byla ponořena a jejíž život z těchto tajemství dosáhl svého konečného cíle. **Růženec je shrnutím pravd evangelia hlášeného (život Ježíšův) a zároveň ukázkou zářivých plodů evangelia přijatého (život Panny Marie).**

O to tedy jde na prvním místě: pronikat hlouběji do tajemství naší víry, tedy k samotnému Ježíši Kristu, a přijímat je a žít z nich jako Panna Maria.

Růženec je lidová pobožnost. Stejně tak křížová cesta, Korunka Božího milosrdenství, různé novény a další pobožnosti. **Mají nás připravit na prožívání ústředního tajemství naší křesťanské víry slavené v liturgii církve, na tajemství eucharistické obětní hostiny. K ní potřebujeme posvátný prostor kostela a především jeho přední část – presbytář. V něm jsou tři místa, kde se uskutečňuje přítomnění díla spásy v Ježíši Kristu:** - sedés, kde Kristus v osobě kněze předsedá bohoslužebnému shromáždění, ambón, kde Kristus v osobě lektorů, jáhna, kněze hlásá Boží slovo a konečně obětní stůl, kde Kristus ústy a rukama kněze nebo biskupa zpřítomňuje svou oběť – úplné sebevydání Otci a nám lidem. **Nová úprava presbytáře nám má napomoci k hlubšímu prožívání těchto skutečností.**

Přidávám jeden z možných modliteb žehnání nového obětního stolu:

„Velebíme tě, Bože, že jsi přijal Kristovu oběť, přinesenou na oltář kříže za vykoupení lidského pokolení, a že na slavení jeho památky shromažďuješ s otcovskou láskou svůj lid kolem Pánova stolu.

Shlédni, prosíme, na tento oltář, který jsme připravili na slavení tvých tajemství.

Ať je středem a ohniskem naší chvály a díků, ať je svátým oltářem, na kterém budeme přinášet Kristovu oběť.

Ať je stolem, na kterém budeme lámat Chléb života a pít z kalicha jednoty.

Ať se stane pramenem, z něhož nám bez přestání bude prýštit voda spásy.

Pomoz nám připodobnit se Kristu, živému kameni, abychom v něm rostli v posvátný chrám a na oltáři svého srdce ti přinášeli milou oběť svého života ke tvé cti a chvále.“

Všichni zvolají: „Požehnaný jsi, Bože, navěky.“

A třetí skutečnost, na kterou chci nasměřovat vaši pozornost, uvažování a konání je **volba pastorační rady farnosti**.

To podstatné už bylo napsáno v zářijovém Farníčku na straně 10 a 11.

Některé věci zopakují, některé přidám.

„Pastorační rada farnosti je poradním a pracovním orgánem faráře. Spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov „*Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši*“ (Sk 4,32). Pro plodnou činnost pastorační rady je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi zúčastněnými základními předpokladem. Připravenost ke spolupráci k vzájemnému naslouchání a porozumění je nezbytná.“

Dnes dostáváte ve Farníčku volný list „Návrh kandidátů do pastorační rady farnosti – PRF“. Ten také bude volně na stolečku s obětními dary. Volit může každý, kdo dosáhl věku 15 roků a bydlí v naší farnosti (Fryšták, Lukoveček, Vítová). List je třeba odevzdat do příští neděle večera – buď v kostele nebo do schránky farních dveří. Z nejčastěji navrhovaných lidí vznikne kandidátka o osmi osobách, kterou dostanete v neděli 28. října. Vezmete si ji domů, pročtete, promyslíte a zakroužkujete 4 osoby a odevzdáte následující neděli 4. 11. po 8:00 a 10:00 bohoslužbě do hlasovací krabice.

Ohlášení výsledků voleb bude následující neděli 11. listopadu.

Koho navrhnout na kandidátku je na vašem přemýšlení a modlitbě za to.

Dobře si přečtete ze zářijového Farníčku odstaveček „**K úkolům pastorační rady zvláště náleží**“ 1.3.1 – 8. a podle toho také vybírejte.

***Za vaši aktivní a zodpovědnou účast se modlí a všem vám žehná
váš farář P. Josef Brtník***

RŮŽENEC - KONTEMPLATIVNÍ MODLITBA

Modlit se růženec je jako listovat rodinným albem Ježíše Krista - Maria se spolu s námi zastavuje nad jednotlivými „fotografiemi“ a zprostředkuje nám svým mateřským srdcem události na nich zachycené...

Díky Mariině zkušenosti je růženec modlitbou ryze kontemplativní. Bez tohoto rozměru by byl růženec deformován, jak to zdůrazňoval již Pavel VI.: „Bez kontempace je růženec tělem bez duše a jeho odříkávání je pak ohroženo rizikem mechanického opakování formulí, které se protíví Ježíšově napomenutí: „Když se modlíte, nebuďte při tom povídaví jako pohané. Ti si totiž myslí, že budou vyslyšeni pro množství slov“ (Mt 6,7). Růženec svým charakterem vyžaduje klidný rytmus s přestávkami k zamyšlení, které modlíci se osobě pomohou rozjímat o tajemstvích Pánova života a nazírat je skrze srdce té, jež byla Ježíši nejbliže. Potom se otevře jejich nesmírné bohatství“ (z apoštolského listu papeže Jana Pavla II. o růženci - Rosarium virginis Mariae - z roku 2002).

Více o modlitbě růžence a o mariánské spiritualitě naleznete na stránkách www.maria.cz a také ji budete mít na letáčku vzadu v kostele.

o. Josef

STAŘÍČKOVA POUŤ 2018

Slavnostní mši svatou
celebrovali
o. Jan Blaha,
o. Josef Brtník
a o. Josef Klinkovský
„naši salesiáni“

V neděli ráno 16. září nám „staříček Ignác Stuchlý“ opět vyprosil krásné a slunečné počasí, takže mše svatá, celebrowaná novým ředitelem DISu. P. Janem „Žankem“ Blahou se mohla konat venku u busty před kostelem. Sešlo se nás opravdu hodně – od těch nejmenších až po nejstarší. V odpoledním programu pak na farním dvoře opět nechyběl skákací hrad, který nezištně již řadu let poskytuje pan Šteffek z Vítové (za což mu patří velký dík). K dobré náladě bylo připraveno nejenom bohaté občerstvení, (tentokrát i s malou degustací vín připravenou o. Josefem), ale také vystoupení CM Josefa Černíka. Že si lidová hudba našla své posluchače (malé i velké) svědčí i jedna z fotografií. Naše tradiční farní připomínka „staříčka Stuchlého“ se tedy opět vydařila. **A to máme před sebou ještě jednu slavnostní událost – svěcení nového obětního stolu v neděli 14. října v rámci děkovné mše za dary a plody Země.**

-pn-

OPRAVA PRESBYTÁŘE NAŠEHO KOSTELA**Pokračování obnovy památkově chráněného objektu
kostela sv. Mikuláše ve Fryštáku**

V roce 2018 pokračovala Římskokatolická farnost Fryšták v obnově významné fryštácké kulturní památky – kostela sv. Mikuláše ve Fryštáku, rejstř. č. 15865-7/1870. Jedná se o stavební úpravy spočívající ve výměně stávající keramické dlažby v presbytáři za novou mramorovou dlažbu červeného zbarvení Rosa Alicante, a v opravě stávajících povrchových vrstev v zádveří a před čtyřmi bočními oltáři s použitím původních keramických dlaždic odebraných z presbytáře.

Na tuto obnovu byly vyčleněny prostředky z rozpočtu města Fryštáku (110.022 Kč), ale také se podařilo získat finanční příspěvek z Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón pro rok 2018 z Ministerstva kultury ČR ve výši 150.000 Kč na obnovu této kulturní památky.

MINISTERSTVO
KULTURY

FRYŠTÁK

*Milí farníci, zveme Vás
na slavnostní mši svatou,
která se uskuteční u příležitosti
svěcení nového obětního stolu
v kostele svatého Mikuláše ve Fryštáku
v neděli 14. října 2018 v 9 hodin.*

*Mši bude celebrovat pražský biskup
(a bývalý fryštácký farář)
Mons. Karel Herbst.*

*Po skončení mše bude pro Vás na farním
dvoře připraveno malé občerstvení.*

SVĚTEC MĚSÍCE – MARKÉTA MARIE ALAOCQUE

Markéta Marie zasvětila život šíření úcty a vděčnosti Pánu za jeho lásku ke všem tvorům, kterou „znázornila“ obrazem pod názvem „Nejsvětější Srdce Ježíšovo“.

Narodila se roku 1647 ve francouzském Autunu jako poslední z pěti dětí okresního notáře. V osmi letech osiřela ze strany otce a matka ji poslala na výchovu ke klariskám do blízkého kláštera v Charolles.

Po dvou letech onemocněla revmatismem a vrátila se domů, ale nemocí trpěla ještě dva roky. Matka jí přála dobrého manžela a konečně klidný život, ale Markéta složila slib, jímž se odřekla manželství. Po několika letech péče o nemocnou matku vstoupila v roce 1671 do kláštera sester Navštívení v Paray-le-Monial. Ke křestnímu jménu připojila řádové jméno Marie a v listopadu roku 1672 složila sliby.

Potom se ocitla v nečekané situaci jako adresátka nadpřirozených zjevení, téměř jako „mluvčí“ Ježíše Krista pro svět. „Nešlo o sny,“ upřesňovala často, „byla jsem v bdělém stavu.“ Tvrdila, že viděla Spasitelovo srdce probodnuté trny, navrchu s křížem, na znamení urážek, jichž se mu dostávalo za jeho pozemského života i v současnosti.

V červnu roku 1675 pocítila pozvání, aby pracovala na zavedení každoroční liturgické slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. To vše vyvolávalo v klášteře rozpaky, i když jinak věrně zachovávala řeholní sliby. Bylo jí připomínáno, že má naplňovat své posvěcení poctivým plněním povinností. Velmi tím trpěla: „Neustále jsem plakala, protože jsem se nedokázala zbavit duchovních sil, které ve mně působily.“

Její duchovní zkušenost zkoumal i otec Klaudius de la Colombière z Tovaryšstva Ježíšova (svatořečený roku 1992) a jeho spolubratři. Všichni hodnotili zjevení Markéty Marie jako hodnověrná a stali se zastánci úcty k Srdci Ježíšovu. Liturgický svátek byl poprvé slaven v Paray-le-Monial v roce 1686, ale Markéta Marie klidně pokračovala v řeholním životě plněním povinností, jak jí byly prikazovány: mnoho let působila jako novicmistrová, později jako pomocnice matky představené. Tuto funkci zastávala až do své smrti ve věku třiačtyřiceti let.

Kauza jejího svatořečení byla zdlouhavá, nejprve z důvodu značné neslučitelnosti ducha zbožnosti, kterou šířila Markéta Marie, s tvrdostí jansenistického hnutí, převládajícího ve spiritualitě té doby. Později se kanonizace zase odsouvala kvůli Velké francouzské revoluci a jejím dozvukům. Markéta Marie Alacoque byla blahoslavená papežem Piem IX. v roce 1864 a svatořečena papežem Benediktem XV. dne 13. května roku 1920. Svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova se slaví v církvi dodnes, a to v červnu, v pátek po oktávu Těla a Krve Páně.

Na následující straně si můžete přečíst jeden z jejích dopisů

DOKONČENÍ

Zdá se mi, že veliká touha našeho Pána po tom, aby se jeho Nejsvětějšímu Srdci prokazovala zvláštní úcta, směřuje k tomu, aby se v nás obnovovaly účinky vykoupení. Neboť jeho svaté Srdce je nevyčerpatelný pramen a netouží po ničem jiném, než se rozlévat do pokorných srdcí a způsobit, aby na ničem nelpěla a byla připravena se vydávat podle jeho přání. Z tohoto božského Srdce neustále vytékají tři proudy milosti. Prvním se vylévá milosrdenství na hříšníky a dává jim ducha lítosti a pokání.

Druhým je láska, přinášející pomoc všem, kdo se lopotí, a zvláště těm, kdo musí překonávat překážky na cestě k dokonalosti.

A třetím se rozlévá láska a světlo na Ježíšovy dokonalé přátele, s nimiž chce být v nejužším spojení a dávat jim účast na svém poznání a na svých úmyslech, aby se, každý svým způsobem, úplně zsvětlili šířením jeho slávy.

Toto božské Srdce je hlubina všeho dobra, a chudí mají do ní pohroužit všechny své potřeby. Je to hlubina radosti, a máme do ní ponořit všechny své smutky. Proti naší pošetilé domýšlivosti je to hlubina pokory, pro ubožáky hlubina slitování, je to hlubina lásky, v níž se má utopit všechna naše bída.

Je tedy třeba, abyste se spojili se Srdcem našeho Pána Ježíše Krista: na začátku obrácení, abyste získali správné smýšlení, a potom, abyste přinášeli dostiučinění. Nedaří se vám například modlitba? V tom případě vám stačí přinést Bohu modlitby, které za nás koná Spasitel v nejsvětější svátosti oltářní, a nabídnout jeho vřelost, aby vynahradila všechnu naši vlažnost. A kdykoli něco konáte, modlete se takto: „Můj Bože, budu to konat - nebo snášet - ve spojení se Srdcem tvého Syna a podle jeho svatých úmyslů, a přináším ti je jako náhradu za všechno, co je v mých skutcích špatného nebo nedokonalého.“ A podobně to dělejte ve všech ostatních životních okolnostech.

A kdykoli na vás dolehne nějaké trápení, soužení nebo křivda, řekněte si sami pro sebe: "Přijmi, co ti posílá Nejsvětější Srdce Ježíše Krista, aby si tě k sobě přitáhlo.

Ale především si uchovejte v srdci pokoj, neboť ten převyšuje všechny poklady.

K jeho uchování není nic užitečnějšího, než zříkat se vlastní vůle a na její místo klást vůli božského Srdce, aby nás vedla k tomu, co přispívá k jeho slávě, a my se jí s radostí podřizujeme a zcela odevzdáváme.

VZÁJEMNÉ OBJETÍ MLADÝCH A STARÝCH LIDÍ

Civilizace, v níž není místo pro staré, protože jsou s nimi problémy, v sobě nosí virus smrti, poněvadž se zbavuje svých kořenů. Církev se nemůže a nechce přizpůsobovat mentalitě nevšímavosti, a tím méně lhostejnosti a pohrdání vůči stáří. Musíme probouzet smysl vděčnosti, vážnosti, přívětivosti, aby se staří lidé mohli cítit součástí své komunity. Staří lidé zde byli před námi na stejné cestě, ve stejném domě a v našem každodenním boji o důstojný život. Velmi bych si proto přál, aby církev překypovala radostí ze vzájemného objetí mladých a starých lidí!

(Papež František, Amoris Laetitia)

**„Bože, nezavrhuji mě v čas stáří,
neopouštěj mě, až ochabnou mé síly“ (Žl 71,9).**

PAPEŽ FRANTIŠEK – O RODIČÍCH

Drazí bratři a sestry, na cestě „Desaterem“ přicházíme k přikázání o otci a matce. Mluví o povinné úctě k rodičům. Co znamená slovo „ctít“? Hebrejský výraz označuje slávu, hodnotu, doslovně „tíhu“, soudržnost. Není to otázka vnějších forem, nýbrž pravdy. Biblicky ctít Boha znamená uznávat Jeho reálnost, počítat s Jeho přítomností, což vyjadřují také rity, ale především to s sebou nese, že se Bohu přikládá náležité místo v životě. Ctít otce a matku proto znamená uznávat jejich důležitost také konkrétními skutky, které vyjadřují oddanost, náklonnost a starostlivost. Čtvrté přikázání se vyznačuje příslibem odměny. Práví totiž: »Cti svého otce i svou matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys dlouho žil a dobře se ti vedlo v zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh« (Dt 5,16). Úcta k rodičům vede k dlouhému a spokojenému životu. Zmínka o „vydařeném“ životě se v Desateru vyskytuje pouze v souvislosti se vztahem k rodičům. Tato tisíciletá moudrost hlásá to, co humanitní vědy znají teprve o trochu déle než jedno století, že totiž dětství poznamenává celý život. Nezřídka lze snadno rozpoznat, zda někdo vyrůstal ve zdravém a vyváženém prostředí. Podobně je však možné postřehnout, zda má někdo za sebou zkušenost opuštěnosti či násilí. Naše dětství je tak trochu jako nesmazatelný inkoust, projevuje se v gostech a způsobech, i když se třeba někdo snaží svoje rány z dětství skrývat. Čtvrté přikázání však říká ještě víc. Nemluví o dobrotě rodičů, nevyžaduje, aby otcové a matky byli dokonalí. Mluví o jednání potomků, nehledě na zásluhy rodičů, a říká něco mimořádného a osvobozujícího: třebaže ne všichni rodiče jsou dobří a ne každé dětství je poklidné, všichni potomci mohou být šťastní, protože plný a vydařený život závisí na vděčnosti vůči tomu, kdo nás přivedl na svět. Toto přikázání může být konstruktivní pro mnoho mladých lidí, kteří za sebou mají bolestnou minulost a ve svém mládí snášeli utrpení. Mnozí svatí – a mnozí křesťané – po bolestném dětství prožili překrásný život, protože se díky Ježíši Kristu s životem smířili. Pomysleme na svatého Sulprizia, mladíka, který dokonal svůj život v 19 ti letech, smířen s mnohým utrpením, protože měl čisté srdce a nikdy svoje rodiče neodvrhnul. Pomysleme na svatého Jana Pavla II., jehož v útlém dětství poznamenala ztráta maminky. Naše zranění se stávají potenci, když skrze milost objevíme, že pravou hádankou už není „proč“ mne něco potkalo, nýbrž „pro koho“.

K jakému dílu mne Bůh utvářel mým životním příběhem? Tady se všechno obrací, všechno se stává cenným, všechno se stává konstruktivním. Moje zkušenost, ačkoli smutná a bolestná, se ve světle lásky může pro někoho stát zdrojem uzdravení. Proto můžeme svoje rodiče začít ctít ve svobodě dospělých potomků a shovívavě přijímat jejich omezení. Ctít rodiče! Vždyť nám předali život! Pokud jsi se svým rodičům vzdálil, vynasnaž se a vrať se k nim, možná jsou staří... dali ti život... Bývá mezi námi zvykem říkat si ošklivosti i nadávky. Prosím vás, nikdy neosočujte rodiče. Nikdy neosočujte maminku, nikdy neosočujte tatínka. Nikdy! Tento vnitřní postoj přijměte! Ode dneška nebudu nikdy osočovat něčí maminku nebo něčího tatínka. Vždyť předali život! Nesmějí být osočováni.

Narodit se znovu v Kristu je milost, která se přijímá svobodně; je to poklad našeho křtu, ve kterém máme působením Ducha svatého svého jediného Otce, který je v nebi.

OPRAVA PRESBYTÁŘE

Na jaře letošního roku jsme zahájili dlouho připravovanou opravu presbytáře. Přípravy projektu započaly téměř před 10ti lety. V průběhu této doby se vyskytly nutnější investiční akce, a tak projekt na opravu presbytáře trpělivě čekal v šuplíku. Stihli jsme mimo jiné opravit střechu kostela, natřít okna a fasádu, opravit kamenné sokly a vstupní portály, opravit sociální zařízení. Letos jsme mohli konečně ten šuplík otevřít a pustit se do nejdůležitějšího prostoru - prostoru presbytáře a hlavně instalaci obětního stolu. Vlastní přípravu jsme zahájili na podzim minulého roku podáním žádostí o dotace z Fondu kultury zlínského kraje, z Fondu regenerace městských památkových zón a z rozpočtu města Fryštáku. V lednu jsme podepsali smlouvu s dodavatelskou firmou Level 02 z Malenovic a už jsme jen čekali na vhodný okamžik, kdy se do toho pustíme. 18. května to vypuklo a na dvoudenní brigádě se nám podařilo vybourat starou dlažbu a postupně odkrýt základy starého gotického kostelíka, jehož součástí byla až do dnešních dnů funkční krypta. Avšak díky ní nám nastaly první komplikace. Její prostor je prakticky nepřístupný a my jsme potřebovali vyztužit klenbu tak, aby unesla váhu více jak 1100 kg vážícího obětního stolu. Zpracovatel projektu nebyl schopen odhadnout, co se skrývá pod stávající dlažbou, předpokládal pouze její vyrovnání tenkou vrstvou betonu. Z nově zjištěného stavu vyplynul nový úkol a to zpevnění celého podloží silnou železobetonovou deskou. Jejím úkolem bylo vyztužit klenbu krypty a nesourodého podloží tak, aby podklad pod dlažbu byl tuhý a pevný, což je základní předpoklad dlouhé životnosti mramorové dlažby. Ke změně projektu jsme přistoupili s vědomím rizika, že se dostaneme do časové tísně, a že celková doba rekonstrukce se protáhne. Podařilo se nám zajistit stavební firmu ing. Gálíka a ten se svými lidmi odvedl kus poctivé práce a v rekordním čase připravil podklad pro kladení nové dlažby. V půli srpna, byly zahájeny práce na kladení dlažby a na stavbě obětního stolu. Vše klapalo a začali jsme připravovat svěcení na neděli 30. září. Ovšem v Božím plánu byl úplně jiný termín. Vznikl problém s dopravou desky obětního stolu z jižního Španělska. Nový termín je stanoven na neděli 14. října kdy od 9 hodin proběhne slavnost, kterou Fryšták ještě nepamatuje. Bude posvěcen obětní stůl, do kterého budou vloženy ostatky sv. Václava, knížete českého. Je to mimořádná událost. Při dokončení tohoto díla zbývá poděkovat všem, co se o něj zasloužili. V první řadě autorovi návrhu Ing. Arch. Meluzínovi, projektantovi Ing. Kolmačkovi, dozorům ze strany památkového úřadu paní Bc. Frýdecké a paní Mgr. Kroutilové, dodavatelským firmám Level 02 a.s., ing. Gálíkovi, statikovi ing. Doležalovi, panu Rychlíkovi za ozvučení rekonstruovaného prostoru, elektrikářům z firmy EV Comp s.r.o. a v neposlední řadě všem bezejmenným brigádníkům, kteří se podíleli na bouracích pracích. Velký dík patří všem šikovným děvčatům a chlapcům všeho věku, kteří s obrovským úsilím vždy uklidili kostel tak, aby se mohly sloužit mše svaté. A také těm, kteří odmítli pomoci z důvodu jejich zaneprázdněnosti a tak dali vyniknout těm ochotným, kteří si čas našli a projevíli svůj opravdový vztah k této svatyni. Oprava presbytáře se stala naším společným dílem. Bez vašich ochotných rukou a bez vašich finančních příspěvků bychom toto dílo nikdy nezvládli. Pro budoucí generace zanecháváme dílo, které vejde do historie naší farnosti a našeho města. **My jsme byli u toho, my jsme se na tom podíleli, je to naše společné dílo. Všem upřímně Pán Bůh zaplať.** *ing. Jan Košák, člen ekonomické rady farnosti*

Z HISTORIE POHŘBÍVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (1. DÍL)

Od května letošního roku prošel presbytář místního kostela zásadní proměnou. Získal novou dlažbu a především důležité a základní prvky liturgického prostoru: ambon a oltář. Realizovaná rekonstrukce presbytáře však měla i jeden vedlejší a zřejmě ani ne předem zamýšlený efekt. Přilákala totiž pozornost historiků, památkářů a všech, které zajímají archeologické objevy a s nimi spojené dějiny zdejší farnosti a kostela sahající v písemných pramenech až ke konci 14. století.

Po odebrání dvou vrstev dlažby se totiž objevily doposud neznámé základy původního presbytáře starého gotického kostela. Existenci tohoto presbytáře sice předpokládaly dřívější výsledky stavebně historického průzkumu odkrytého obvodového zdiva kostela provedeného již v letech 2010 a 2011 pracovníky Národního památkového ústavu – územního odborného pracoviště v Kroměříži (uveřejněné mj. ve Fryštáckých listech 2011/9). Avšak až nyní si mohl každý ověřit pravdivost jejich hypotézy na vlastní oči. Kroměřížští památkáři proto znovu zavítali do fryštáckého kostela, aby zde provedli další fázi průzkumu a dokumentace nejnovějších odkrytých objevů. S výsledky badání seznámili fryštáckou veřejnost v zářijovém čísle FL (2018/9). Ve své výstupní zprávě datovali vznik objeveného středověkého gotického presbytáře již do druhé poloviny 14., nejpozději na počátek 15. století.

Nás však bude zajímat jiný objekt, jehož existence je sice známá, avšak pokud jde o jeho historii, jsou v jejím mapování doposud velké rezervy. Jedná se o hrobku, neboli kryptu (z latinského slova *crypta*), zbudovanou ve střední části starého presbytáře, opatřenou valenou, cihlovou klenbou. Její přítomnost pod podlahou kostela se však v minulých měsících stala spíše „stavařským“ než historickým problémem. Šlo o peripetii se zajištěním stabilního podloží pro nový oltář, jehož velkou hmotnost by nepřilíhla silná stropní klenba krypty nemusela unést. Vše se naštěstí podařilo technicky vyřešit a oltář tak mohl být postaven tam, kde byl zamýšlen.

Zvýšený zájem o kryptu v průběhu stavebních prací však každopádně inicioval podrobnější výzkum historických pramenů vztahujících se k tomuto objektu. Výsledkem výzkumu byla prezentace nových poznatků na toto téma, uskutečněná během letošní akce Noc kostelů 25. května 2018. Protože ne všichni čtenáři Farníčku měli možnost si tuto přednášku vyslechnout, dohodli jsme se, že její obsah budeme na pokračování zveřejňovat na stránkách tohoto zpravodaje. Ti, kteří na zmiňované Noci kostelů byli, si ale také přijdou na své, protože v tištěné podobě bude uveřejněno mnohem více, než bylo možné během necelé půlhodiny říct.

Již nyní můžeme prozradit, že v příštím dílu se přeneseme do 17. století a budeme hledat odpovědi na otázky, kdo inicioval výstavbu tohoto pohřebního místa, kdy k tomu alespoň přibližně došlo a co doposud víme o původcích této stavby z historických pramenů.

Vít Němec

- 1.10. Památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše
 2.10. Památka svatých andělů strážných
 4.10. Památka svatého Františka z Assisi
 7.10. 27. neděle v mezidobí
 14.10. 28. neděle v mezidobí
 15.10. Památka svaté Terezie od Ježíše
 17.10. Památka svatého Ignáce z Antiochie
 18.10. Svátek svatého Lukáše, evangelisty
 21.10. 29. neděle v mezidobí
 28.10. 30. neděle v mezidobí

ROZVRH VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ ŠKOLNÍ ROK 2018 – 2019

1. třída pondělí - 11.30
 2. třída pondělí - 12.30 vyučuje Marie Domanská ve škole
 3. třída pondělí - 13.30

4. třída středa - 13.00 vyučuje P. Josef Brtník na faře

5. třída úterý - 13.00
 6. třída úterý - 13.50 vyučuje Jarmila Macháčková na faře

7. třída úterý - 15.00
 8. třída úterý - 15.00 vyučuje P. Josef Klinkovský na faře
 9. třída úterý - 15.00

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z - OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Štěstí nejen hladí, ale často i zradí</i>	<i>slovenské</i>
<i>Škoda rány, která padne vedle</i>	<i>lidové</i>
<i>Šídlo v pytli neutajíš</i>	<i>české</i>
<i>Štěstí přátele získává, neštěstí prověřuje</i>	<i>španělské</i>
<i>Šaty zdůrazňují osobu</i>	<i>italské</i>
<i>Štěstí se nastěhuje do domu, z jehož oken zní smích</i>	<i>polské</i>
<i>Trp kozáku, budeš atamanem</i>	<i>ruské</i>
<i>Tlustí lidé žijí kratší dobu, ale jedí déle</i>	<i>polské</i>
<i>Tím řeka horší není, že z ní psi pijí</i>	<i>české</i>
<i>Těžko na cvičišti, lehkou v boji</i>	<i>ruské</i>

OSMISMĚRKA NA ŘÍJEN

H	H	R	U	B	Í	N	E	A	J	A	J	A	H	R
C	H	U	S	A	R	H	T	A	H	R	A	CH	O	R
E	A	O	D	U	O	S	K	G	Ě	H	T	O	H	Š
A	D	Ň	B	L	Í	L	V	B	O	A	S	R	K	E
I	O	E	U	L	A	T	Í	R	H	D	O	Í	I	B
D	P	B	S	R	Í	Ř	Á	A	S	U	N	A	H	A
O	S	U	O	N	H	K	Š	R	D	R	A	L	O	H
O	O	H	A	M	L	E	T	A	O	A	R	B	O	H
H	H	R	N	E	K	U	L	H	A	H	H	O	L	H

4. Hloh

Hluk

5. Habeš

Hanus

Hašek

Hobra

Holar

Holub

Horák

Hrnek

Hříbě

Husar

6. Hajaja

Hamlet

Haruda

Hoblík

Hrdina

Horník

Hrachor

Hrouda

Hrubín

Hudlař

7. Horalka

Hospoda

8. Horatius

Hubeňour

9. Houslista

Hranostaj

Území bývalé Jugoslávie....tajenka (11 písmen)

Tajenka z minula – gentleman

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 6. 10. 2018 V NÁKLADU 200 KS.